

Det synes jeg er overordentlig tilfredsstillende. Det er udtryk for en fremstrakt hånd fra regeringens side, og det vil vi fra Venstre gerne kvittere for.

Om selve aftalen er der at sige, at det for Venstre at se er en overordentlig fornuftig og god og perspektivrig aftale. Den er god for begge parter, ikke kun for staten og det danske samfund, men også for bevillingshaverne. Sådan skal det også være med en ordentlig aftale. Hvis den skal holde, hvis ikke bare aftalens bogstaver, men også dens intentioner skal efterleves ud fra de bedste og ideelle ønsker, ja, så skal en sådan aftale naturligvis grundlæggende være god for begge parter. Det er den også.

Der er sådan set i den her forbindelse kun én ting, der kan ærgre mig en lille smule. Og det er, at det ikke lykkedes den tidligere SR-regering for 3 år siden at få lavet en tilsvarende eller lignende aftale. Så ville vi måske have haft en lidt mere optimeret udnyttelse af undergrunden på det seneste, og så ville det danske samfund have haft 7 mia. kr. mere til velfærdsydelser. Men det magtede den tidligere SR-regering ikke, sådan er det. Det kunne de ikke, og man skal ikke bruge livet på at ærgre sig.

For Venstre er det meget, meget vigtigt, at der med det forslag, der her er fremsat fra økonomi- og erhvervsministerens side, er sikret en langsigtet aftale, som tilskønner til en optimal udnyttelse af Danmarks olie- og gasreserver. Den er indgået ved frivillighed mellem ligeværdige, seriøse parter, og det er et betydningsfuldt element for at fastholde intentionen i aftalen.

Det er også vigtigt for den danske stat, at der er tillid til de aftaler, der indgås med staten, at der er vished for de vilkår, hvorunder man påtager sig store risici ved investering af milliardbeløb, i dette tilfælde i den danske undergrund.

Kl. 13.30

Den netop indgåede aftale har til formål at optimere statens indtægter fra den samlede udvinding af kulbrinter i Nordsøen, ikke kun på kort sigt, men så sandelig også, hvilket vi lægger meget vægt på, på lang sigt. Derfor er et af de allervigtigste punkter i aftalen, at der nu er skabt sikkerhed for, hvem der skal stå for udvindingen af kulbrinter i den danske del af Nordsøen, også efter 2012.

Der er en række hovedelementer i aftalen, som her er til folketingsbeslutning. Som nævnt sikrer den en langsigtet investeringshorisont, og vi er ikke et sekund i tvivl om, at det er helt nødvendigt for at kunne foretage de risikobetonede

investeringer i teknologiudvikling og i efterforskning, som der er brug for.

Vi lægger også vægt på, at vi kan fastholde et konstruktivt og seriøst samarbejde med et troværdigt selskab, som indtil i dag har opfyldt sine forpligtelser over for koncessionsaftalen på bedste måde set med vores briller, og som vi har tillid til også vil gøre det i fremtiden.

Fra 2004 og frem til 2012 får staten en overskudsdeling, 20 pct. af indtægterne fra Nordsøen, og det vil i denne periode være den næststørste indtægtskilde til staten efter selskabs-skatten.

Kulbrinteskatten sænkes fra de nuværende 70 pct. til 52 pct., og samtidig sker der en markant ændring af kulbrintefradraget, der reduceres fra de nuværende 250 pct. til 30 pct. Kulbrinteskatten har jo i virkeligheden været den mindst indbringende skat på grund af det høje fradrag. Faktisk har den kun givet et beskedent provenu i midten af 1980'erne, og efter 2012 vil det være den mest indbringende indtægt fra aktiviteterne i Nordsøen.

Feltbeskatningen afskaffes. Den skat betød, at de enkelte felter blev beskattet separat. På grund af de høje fradrag i kulbrinteskatten var det nødvendigt at udregne udgifter og indtægter for hvert enkelt felt. Ved at ophæve feltbeskatningen kan produktionen gøres mere effektiv og fleksibel. Der skabes med de nye regler større incitament til at foretage risikobetonede investeringer i både nye felter og nye teknologier.

Royalty har været pålagt værdien af den producerede olie. Den skat afskaffes. Skatten virker som en ekstra produktionsudgift. Ved at fjerne den, gøres det mere attraktivt at hente de marginale oliereserver op og igangsætte ny produktion i mindre attraktive områder.

Rørledningsafgiften fjernes tilsvarende. Den virker ligesom royalty som en ekstra produktionsudgift med de ulemper, det medfører. Den modregnes indtil 2012 i kulbrinteskatten, hvorefter den helt afskaffes.

Der er tale om en gennemgribende reformering af det skattesystem, der hidtil har reguleret statens indtægter fra aktiviteterne i Nordsøen, og det tror vi var på tide. Det er sket, så samfundet får mere ud af det, men samtidig sådan, at der er et incitament til at sætte ekstra damp på indvindingen fra Nordsøen, og det er positivt.

Overskudsdelingen erstattes fra 2012 af en egentlig statsdeltagelse i DUC, og det vil så fortsætte det overskud, som vi frem til 2012 har fået fra overskudsdelingen.